

piątek, 25.10.2024

Wspomnienie św. Chryzanta i św. Darii

Według innych podań Chryzant, który był synem senatora, przypadkowo przeczytał Ewangelię i zapragnął zostać chrześcijaninem. Kiedy ojciec dowiedział się, że syn przyjął chrzest, chciał go siłą odwieść od wiary. Najpierw więził go i głodził, a następnie sprowadził do niego prostytutkę. Kiedy nic nie osiągnął i syn dalej uparcie trwał w wierze, postanowił zmusić go do małżeństwa z prostytutką Darią. Efekt był taki, że Chryzant nawrócił Darię. Żeby uspokoić ojca, pobrali się, ale trwali w dziewiczym małżeństwie.

Opis męczeństwa jest podobny jak wyżej, z jednym uzupełnieniem, że chrześcijanie zostali zasypani żywcem, kiedy zebrali się, by sprawować Eucharystię.

W ikonografii przedstawia się św. Chryzanta jako rzymskiego młodzieńca z palmą w dłoni. Czasami jako rycerza Chrystusa w wianku na głowie. Jego atrybutami są: chorągiew, kamienie, korona, tarcza.

Św. Daria ukazywana jest w sztuce religijnej jako matrona rzymska z palmą w jednej, a z księgą w drugiej ręce. Jej atrybutami są: kamienie, korona, lew.

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/arttykul/105469>

<https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/10-25a.php3>